

R O M Ȃ N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI- SECȚIA A II-A PENALĂ

DOSAR NR. 40408/3/2009
(2196/2012)

DECIZIA PENALĂ NR. 365/A
Ședința publică din 28.11.2012

Pe rol soluționarea cauzei penale având ca obiect apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție, de inculpații Toader Dan Mihai, Lepădatu Emanoil, Marinescu Andrei, Pintilie Niculae, Moisă Daniela, Păcuraru Maricel, Ditcov Iulian și Beșchea Lucian, precum și de părțile civile Compania Națională „Poșta Română” și Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice-A.N.A.F., împotriva sentinței penale nr. 432 din data de 21.05.2012, pronunțată de Tribunalul București Secția I Penală, în dosarul nr. 40408/3/2009.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 26.11.2012, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte din prezenta, când, Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, în baza dispozițiilor art. 306 Cod procedură penală, a amânat pronunțarea pentru azi, 28.11.2012, când, în aceeași compunere, a pronunțat următoarea decizie:

Considerente,

Asupra apelurilor penale de față constată că:

Prin sentința penală nr.432/F din 21.05.2012 pronunțată de Tribunalul București – Secția I penală, în baza art.334 C. pr. pen., s-a schimbat încadrarea juridică dată faptelor inculpatului PINTILIE NECULAI prin rechizitoriu din infr. prev. de art.26 C.p. rap. la art.13/2 din Legea nr.78/2000 republicată, rap. la art.248, 248 ind.1 C.p. cu aplic. art.41 alin.2 C.p.; art.23 lit.a din Legea nr.656/2002 modif. rap. la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000 republicată și infr. prev. de art.9 lit.c din Legea nr.241/2005 în infracțiunea prev. de art.26 rap. la art.13/2 din Legea nr.78/2000 republicată, rap. la art.248, 248 ind.1 C.p. cu aplic. art.41 alin.2 C.p.; art.23 lit.a din Legea nr.656/2002 modif. rap. la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000 republicată și infr. prev. de art.9 alin 1.lit.c și alin.2 din Legea nr.241/2005.

În baza art.13/2 din Legea nr.78/2000 republicată, rap. la art.248, 248 ind.1 C.p. cu aplic.art.41 alin.2 C. pen., au fost condamnați inculpații **DAN MIHAI TOADER** și **LEPADATU EMANOIL** la pedeapsa de 6 ani închisoare fiecare, în regim de detenție.

S-a făcut aplicarea art.71, 64 lit.a teza a II-a, b, c C.p.

În baza art.65 C.p. s-a aplicat inculpaților pedeapsa complementară prev. de art.64 lit.a teza a II-a, b, c C.p., pe o perioadă de 10 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art.248, 248 ind.1 C.p. cu aplic.art.41 alin.2 C.p., a fost condamnat inculpatul **MARINESCU ANDREI** la pedeapsa de 5 ani închisoare în regim de detenție, cu aplic. art.71, 64 lit.a teza a II-a, b, c C.p.

În baza art.65 C.p. s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II-a, b, c C.p., pe o perioadă de 7 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art.26 C.p. rap. la art.13/2 din Legea nr.78/2000 republicată rap. la art.248, 248 ind.1 C.p. cu apl. art.41 al.2 C.p. a fost condamnat inculpatul **PINTILIE NECULAI** la pedeapsa de 6 ani închisoare cu apl.art.71,64 lit.a teza a II-a și b C.p.

În baza art.65 C.p. s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II-a și b C.p. pe o perioadă de 6 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art.23 lit.a din Legea nr.656/2002 modif. rap. la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000 republicată, a fost condamnat același inculpat la pedeapsa de 4 ani închisoare.

În baza art.9 al.1 lit.c și alin.2 din Legea nr.241/2005, a fost condamnat același inculpat la pedeapsa de 3 ani închisoare.

În baza art.65 C. pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II-a și b C.p. pe o perioadă de 6 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art.33 lit.a, 34 lit.b C.p. au fost contopite pedepsele aplicate inculpatului, acesta urmând să execute pedeapsa cea mai grea, de 6 ani închisoare cu apl. art.71-64 lit.a teza a II-a și b C.p.

În baza art.35 C.p. după executarea pedepsei principale inculpatul va executa și pedeapsa complementară – 6 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II-a și b C.p.

În baza art.26 rap. la art.13/2 din Legea nr.78/2000 republicată rap. la art.248, 248 ind.1 C.p. cu aplic.art.41 al.2 C.p.. a fost condamnată inculpata **MOISĂ DANIELA** la pedeapsa de 5 ani închisoare.

În baza art.65 C.p. s-a aplicat inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a și b C.p. pe o perioadă de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art.23 lit. c din Legea nr.656/2002 modif. rap. la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000 republicată, a fost condamnată aceeași inculpată la pedeapsa de 3 ani închisoare.

În baza art. 9 lit. c din Legea nr. 241/2005 a fost condamnată aceeași inculpată la pedeapsa de 2 ani închisoare.

În baza art.65 C.p. s-a aplicat inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a și b C.p. pe o perioadă de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art.33 lit.a, 34 lit.b C.p. au fost contopite pedepsele, inculpata urmând să execute pedeapsa cea mai grea de 5 ani închisoare cu aplic. art.71, 64 lit. a teza a II-a și b Cod penal.

În baza art. 35 C.p. după executarea pedepsei principale inculpata va executa și pedeapsa complementară - 5 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a și b Cod penal.

În baza art. 26 rap. la art. 13/2 din Legea nr.78/2000 republicată rap. la art.248, 248 ind.1 C.p. cu aplic. art.41 al. 2 C.p. a fost condamnat inculpatul **PĂCURARU MARICEL** la pedeapsa de 8 ani închisoare.

În baza art.65 C.p. s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a și b C.p. pe o perioadă de de 10 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art.23 lit.a, c din Legea nr.656/2002 modif. rap. la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000 republicată, a fost condamnat același inculpat la pedeapsa de 5 ani închisoare.

În baza art.33 lit.a, 34 lit.b C.p. au fost contopite pedepsele, inculpatul urmând să execute pedeapsa cea mai grea, de 8 ani închisoare, cu aplic. art.71, 64 lit.a teza a II-a și b C.p.

În baza art.35 C.p. după executarea pedepsei principale inculpatul va executa și pedeapsa complementară – 10 ani interzicerea drepturilor, prev. de art.64 lit.a teza a II-a și b C.p.

În baza art.13/2 din Legea nr.78/2000 republicată rap. la art.248, 248 ind 1 C.p. cu aplic. art.41 al.2 C.p., a fost condamnat inculpatul **DITCOV IULIAN** la pedeapsa de 5 ani închisoare.

În baza art.65 C.p. s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II-a și b C.p. pe o perioadă de 5 ani închisoare după executarea pedepsei principale.

În baza art.23 lit.a, c din Legea nr.656/2002 modif. rap. la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000 republicată, a fost condamnat același inculpat la pedeapsa de 3 ani închisoare.

În baza art.33 lit.a, 34 lit.b C.p. au fost contopite pedepsele, inculpatul urmând să execute pedeapsa cea mai grea, de 5 ani închisoare, cu aplic. art.71, 64 lit.a teza a II-a și b C.p.

În baza art.35 C.p. după executarea pedepsei principale inculpatul va executa și pedeapsa complementară – 5 ani interzicerea drepturilor, prev. de art.64 lit.a teza a II-a și b C.p.

În baza art.26 rap. la art.13/2 din Legea nr.78/2000 republicată rap. la art.248, 248 ind.1 cu aplic. art.41 alin.2 C.p., a fost condamnat inculpatul **BEȘCHEA LUCIAN** la pedeapsa de 5 ani închisoare, cu aplic. aplic.art.71, 64 lit.a teza a II-a și b C.p.

În baza art.65 C.p., s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II-a și b C.p., pe o perioadă de 6 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art.14-346 C.p.p. a fost admisă acțiunile civile.

Au fost obligați inculpații în solidar la plata sumei de 14.387.819,59 lei către CNPR – SA.

A fost obligat inculpatul Pintilie Neculai la plata sumei de 1.825.325 lei către partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor, iar pe inculpata Moisă Daniela la plata sumei de 488.114 lei către aceeași parte civilă.

Au fost menținute măsurile asigurătorii astfel cum au fost luate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA.

În baza art.191 alin.2 C. pr. pen., au fost obligați inculpații la câte 18.000 lei cheltuieli judiciare către stat fiecare.

Instanța de fond a reținut că prin rechizitoriul nr.218/P/2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA au fost trimiși în judecată, în stare de libertate, inculpații:

1. DAN MIHAI TOADER sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. și ped. de art. 13² din Legea nr.78/2000, republicată raportat la art. 248, 248¹ din C.p. cu aplic. art.41 al.2 C.p.;

2. LEPĂDATU EMANOIL sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev și ped de art. 13² din Legea nr.78/2000, republicată raportat la art. 248, 248¹ din C.p. cu aplic. art.41 al.2C.p.;

3. MARINESCU ANDREI sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. și ped. de art.248, 248¹ din C.p. cu aplic. art.41 al.2 C.p.;

4. PINTILIE NECULAI sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. și ped. de art.26 C.p. rap. la art. 13² din Legea nr.78/2000, rep. rap. la art.248, 248¹ din C.p. cu aplic. art.41 al.2 C.p., art.23 lit.a din Legea nr.656/2002 cu modificările ulterioare rap. la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, republicată, art.9 lit.c din Legea nr.241/2005 cu aplic. art.33 C.p.;

5. MOISĂ DANIELA sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. și ped. de art.26 C.p. rap. la art. 13² din Legea nr.78/2000, republicată rap. la art.248, 248¹ din C.p. cu aplic. art.41 al.2 C.p., art.23 lit.c din Legea nr.656/2002 cu modificările ulterioare rap. la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, republicată, art.9 lit.c din Legea nr.241/2005, cu aplic. art.33 C.p.;

6. PĂCURARU MARICEL sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. și ped. de art.26 C.p. rap. la art. 13² din Legea nr.78/2000, republicată rap. la art.248, 248¹ din C.p. cu aplic. art.41 al.2 C.p., art.23 lit.a, c din Legea nr.656/2002 cu modificările ulterioare rap. la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, republicată cu aplic. art.33 C.p.;

7. DITCOV IULIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. și ped. de art.23 lit.a, c din Legea nr.656/2002 cu modificările ulterioare rap. la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, republicată, cu aplic. art.33 C.p.;

8. BEȘCHEA LUCIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev și ped de art.26 C.p. rap. la art. 13² din Legea nr.78/2000, republicată raportat la art.248, 248¹ din C.p. cu aplic. art.41 al.2 C.p.,

S-a reținut, în esență, că:

Inculpatul TOADER DAN MIHAI, care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu în calitate de președinte al Consiliului de Administrație și Director General al C.N.P.R. S.A., a inițiat și a aprobat încheierea a 6 polițe de A. cu încălcarea regulamentului de achiziții bunuri și servicii al C.N.P.R.S.A., a art.18 lit.d din Actul Constitutiv al Companiei Naționale "Poșta Română" - S.A., aprobat prin din H.G. nr.371/1998, Regulamentului de organizare și funcționare al C.N.P.R. S.A., a Regulamentului de ordine interioară, a Hot. nr.24/13.03.2006 a Consiliului de Administrație și a condițiilor generale și specifice privind Asigurarile de viață, cauzând un prejudiciu în valoare de 14.387.819,59 lei, și prin aceasta a urmărit și a obținut pentru S.C. P. S.R.L., S.C. C.A. S.A. și S.C. O. S.A. un avantaj patrimonial în valoare de 6.698.410 lei.

Inculpatul LEPĂDATU EMANOIL, care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu în calitate de Director Economic Executiv al C.N.P.R. S.A., cu încălcarea regulamentului de achiziții bunuri și servicii al C.N.P.R.S.A., a art.18 lit.d din Actul Constitutiv al Companiei Naționale "Poșta Română" - S.A., aprobat prin din H.G. nr.371/1998, a Regulamentului de organizare și funcționare al C.N.P.R. S.A., a Regulamentului de ordine interioară, a art.61 din Contractul Colectiv de muncă pe perioada 2005-2009 și a condițiilor generale și specifice privind Asigurarile de viață și a art.34 din Legea32/2000, a propus aprobarea și a încheiat 6 polițe de A., cauzând un prejudiciu în patrimoniul C.N.P.R. S.A. în valoare de 14.387.819,59 lei, și prin aceasta a urmărit și a obținut pentru S.C. P. S.R.L., S.C. C.A. S.A. un avantaj patrimonial în valoare de 6.781.465 lei și pentru S.C. O. S.A. un avantaj patrimonial în valoare de 6.698.410 lei.

Inculpatul MARINESCU ANDREI care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu în calitate de Director executiv al Direcției de Dezvoltare Strategică al C.N.P.R. S.A. a încheiat 6 polițe de A. cu încălcarea regulamentului de achiziții bunuri și servicii al C.N.P.R.S.A., a art.18 lit.d din Actul Constitutiv al Companiei Naționale "Poșta Română" - S.A., aprobat prin din H.G. nr.371/1998, a Regulamentului de ordine interioară, a Regulamentului de organizare și funcționare al C.N.P.R. S.A., a art.61 din Contractul Colectiv de muncă pe perioada 2005-2009 și a condițiilor generale și specifice privind Asigurarile de viață, cauzând un prejudiciu în patrimoniul C.N.P.R. S.A. în valoare de 14.387.819,59 lei.

Inculpatul PINTILIE NECULAI, în calitate de administrator la S.C. C.A. S.A., în baza unei înțelegeri cu inculpații Dan Mihai Toader, Lepădatu Emanoil, Beșchea Lucian și Păcuraru Maricel a acceptat să participe în mod fictiv ca intermediar la încheierea polițelor de A. între S.C. ALLIANZ ȚIRIAC A. S.A. și C.N.P.R. S.A. beneficiind astfel în mod nelegal de suma de 3.580.753 lei, aferentă comisioanelor de intermediere.

Inculpatul PINTILIE NECULAI, în calitate de administrator la S.C. C.A. S.A., a înregistrat în contabilitatea firmei suma de 5.891.561,86 lei, cunoscând faptul că această sumă provenea din săvârșirea infracțiunii prev. de art. 13² din Legea nr.78/2000, republicată raportat la art.248, 248¹ din C.p. cu aplic. art.41 al.2 C.p., pe care ulterior a transferat-o, în scopul ascunderii originii ilicite.

Inculpatul PINTILIE NECULAI, în calitate de administrator la S.C. C.A. S.A., a înregistrat în contabilitatea firmei, pe cheltuieli, facturi fictive diminuând impozitul pe profit datorat bugetului de stat cu suma de 1.825.

Inculpata MOISĂ DANIELA, în calitate de administrator la S.C. P. S.R.L., în baza unei înțelegeri cu inculpații Dan Mihai Toader, Lepădatu Emanoil, Beșchea Lucian și Păcuraru Maricel a acceptat să participe în mod fictiv ca intermediar la încheierea poliței de asigurare între S.C. A.A. S.A. și C.N.P.R. S.A., beneficiind astfel în mod nelegal de suma de 3.200.712 lei.

Inculpata MOISĂ DANIELA, în calitate de administrator la S.C. P. S.R.L. a înregistrat în contabilitatea firmei suma de 3.200.712 lei pe care ulterior a folosit-o pentru achiziționarea unui bun imobil, deși cunoștea faptul că această sumă provenea din săvârșirea infracțiunii prev. de art.13² din

Legea nr.78/2000, republicată raportat la art.248, 248¹ din C.p. cu aplic. art.41 al.2 C.p.

Inculpata MOISĂ DANIELA în calitate de administrator la S.C. P. S.R.L., a înregistrat în contabilitatea firmei, pe cheltuieli, facturi fictive diminuând impozitul pe profit datorat bugetului de stat cu suma de 488.114 lei.

Inculpatul PĂCURARU MARICEL în urma unei înțelegeri cu inculpații Dan Mihai Toader, Lepădatu Emanoil, Beșchea Lucian, Moisă Daniela și Pintilie Neculai a beneficiat prin intermediul S.C. P. S.R.L. și S.C. C.A. S.A. de suma de 6.781.465 lei, reprezentând comisioanele aferente polițelor de asigurare, încheiate cu încălcarea reglementărilor interne ale C.N.P.R. S.A.

Inculpatul PĂCURARU MARICEL a dobândit suma de 1.741.500 lei, cunoscând faptul că această sumă provine din săvârșirea infracțiunii prev. de art.13² din Legea nr.78/2000, republicată raportat la art.248, 248¹ din C.p. cu aplic. art.41 al.2 C.p., din care ulterior a folosit în interes personal suma de 642.700 lei, iar suma de 1.098.800 lei a transferat-o către alte persoane fizice sau juridice, în scopul ascunderii originii ilicite a acesteia.

Inculpatul DITCOV IULIAN, în calitate de administrator la S.C. G. NETWOK S.R.L., a înregistrat în contabilitatea firmei suma de 3.800.000 lei, cunoscând faptul că aceasta provine din săvârșirea infracțiunii prev. de art.13² din Legea nr.78/2000, republicată raportat la art.248, 248¹ din C.p. cu aplic. art.41 al.2 C.p., iar ulterior a transferat o parte din această sumă către alte persoane fizice sau juridice, iar suma de 487.600 lei a folosit-o în interes personal.

Inculpatul BEȘCHEA LUCIAN, în urma unei înțelegeri cu inculpații Dan Mihai Toader, Lepădatu Emanoil, Păcuraru Maricel, Moisă Daniela și Pintilie Neculai a participat la negocierea polițelor de asigurare și implicit a comisiunilor aferente acestor polițe, deși cunoștea faptul că nu deține un mandat legal din partea C.N.P.R. S.A. pentru a negocia comisioanele de intermediere, în scopul de a obține atât personal un folos patrimonial în valoare de 163.300 lei cât și în favoarea S.C. P. S.R.L. și S.C. C.A. S.A., foloase patrimoniale, cauzând prin aceasta un prejudiciu în valoare de 6.781.465 lei.

.....
Împotriva acestei sentințe au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, inculpații Toader Dan Mihai, Lepădatu Emanoil, Marinescu Andrei, Pintilie Neculai, Moisă Daniela, Păcuraru Maricel, Ditcov Iulian, Beșchea Lucian, partea civilă Compania Națională Poșta Română și Statul Român prin A.N.A.F.

Parchetul a criticat soluția instanței de fond pentru nelegalitate și netemeinicie, solicitând aplicarea pedepsei complementare prev. de art. 64 lit. c C. pen cu privire la inculpații Pintilie Neculai, Moisă Daniela și Ditcov Iulian și majorarea pedepselor inculpaților.

Inculpații au solicitat, pe de o parte, trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță, invocând nemotivarea sentinței penale, dar și nelegala compunere a completului și omisiunea acordării ultimului cuvânt (apelantul

Păcuraru Maricel) precum și omisiunea citării părților responsabile civilmente (apelantul Beșchea Lucian). Pe de altă parte, au criticat sentința penală pentru greșita lor condamnare.

Părțile civile au solicitat majorarea despăgubirilor civile.

Analizând apelurile declarate, prin prisma motivelor invocate, dar și din oficiu conform art. 371 alin. 2 C. pr. pen., Curtea urmează a le admite pentru motivele ce se vor expune în continuare.

În ceea ce privește nelegala constituire a completului de judecată care a soluționat cauza în fond, motiv invocat de către apelantul inculpat Păcuraru Maricel, Curtea îl apreciază ca fiind întemeiat.

Potrivit art. 29 din Legea nr. 78/2000, pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute în lege, se constituie complete specializate, fără a se face distincție între infracțiunile de corupție și cele asimilate acestora.

Distincția între infracțiunile de corupție și cele asimilate infracțiunilor de corupție nu este prevăzută de lege, acest aspect fiind confirmat și de practica judiciară. Astfel în decizia nr. 1436 din 12 martie 2004 Înalta Curte de Casație și Justiție a menționat expres în considerentele hotărârii menționate că „judecarea de către complete specializate conform Legii nr. 78/2000 vizează faptele de corupție sau cele asimilate acestora”

Pe de altă parte, în motivarea deciziei nr. 402/14.07.2005, Curtea Constituțională a arătat că „persoanele care au săvârșit infracțiuni de corupție se află într-o situație juridică diferită de cea a persoanelor care au săvârșit alte infracțiuni, astfel încât este justificată distincția făcută de legiuitor în art. 29 din Legea nr. 78/2000”.

Într-o altă decizie a Curții Constituționale se menționează că instituția completelor specializate a fost creată „în scopul perfecționării actului de justiție” – decizia nr. 1137/23.09.2012.

Din cererea formulată de către judecătorul fondului la data de 15.10.2009 – f. 3 vol. 1 d.i. - rezultă că magistratul nu era specializat în judecarea cauzelor de corupție.

Față de cele arătate, fiind un caz de nulitate absolută prev. de art. 197 alin. 2 C. pr. pen., anume încălcarea dispozițiilor relative la compunerea instanței, Curtea apreciază că se impune desființarea sentinței penale și trimiterea cauzei spre rejudecare.

Referitor la motivul de apel ce vizează nemotivarea sentinței penale, Curtea îl apreciază ca fiind întemeiat.

Astfel, potrivit art. 356 alin. 1 lit. c C. pr. pen., expunerea trebuie să cuprindă analiza probelor care au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, cât și a celor care au fost înlăturate, precum analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijină soluția dată în cauză.

Totodată, potrivit art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale, în mod public, în mod echitabil și într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații îndreptate împotriva sa.

Curtea apreciază că obligația de motivare a hotărârilor judecătorești este rezultatul exigențelor ce decurg din prevederile Convenției arătate mai sus. În acest sens, acest text consacră, pe de o parte, dreptul oricărei persoane de a-și prezenta argumentele și apărările în fața instanței de judecată. Însă, pe de altă parte, impune instanței de judecată obligația de a examina în mod efectiv susținerile părților. Cu privire la acest aspect, obligația instanței de motivare a hotărârii pronunțate este singurul mijloc prin care se verifică respectarea drepturilor părților menționate anterior, dar constituie, în același timp, și o exigență care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiției.

După cum s-a arătat și în literatura de specialitate, motivarea hotărârii judecătorești trebuie să fie pertinentă, completă, întemeiată, omogenă, concretă, convingătoare și accesibilă. Totodată, motivarea este de esența hotărârilor, reprezentând o garanție pentru părți că cererile lor au fost analizate.

În acest sens, practica instanței supreme a fost constantă în a aprecia că inexistența motivării atrage casarea hotărârii, cu rejudecarea cauzei de către instanța care a încălcat dispozițiile legale ce reglementează obligativitatea motivării hotărârii judecătorești.

Aceeași concluzie se desprinde și din jurisprudența CEDO, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Astfel, în cauza *Suominen c. Finlanda*, hotărârea din 1 iulie 2003, cererea nr.37801/97, CURTEA a arătat că art. 6 impune ca orice hotărâre judecătorească să fie motivată, astfel încât justițiabilul să poată observa care dintre argumentele sale au fost acceptate și motivele pentru care unele apărări i s-au respins.

În cauza *Garcia Ruiz c. Spania*, hotărârea din 21 ianuarie 1999, cererea nr.30544/96, CURTEA a menționat că hotărârile judecătorești trebuie motivate astfel încât să indice de o manieră suficientă motivele pe care se fondează.

În cauza *Boldea c. România*, hotărârea din 15 februarie 2007, cererea nr.19997/02, CURTEA a hotărât că s-a încălcat art. 6 paragraf 1, constatând că hotărârile instanțelor române nu au fost suficient motivate și că reclamantului nu i-a fost judecată în mod echitabil cauza privind condamnarea sa. În considerentele hotărârii citate, CURTEA reamintește că dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 paragraf 1 din Convenție, înglobează printre altele, dreptul părților la proces de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor. Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (*Artico c. Italiei*, hotărârea din 13 mai 1980, seria A nr. 37), acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța sesizată. Cu alte cuvinte, art. 6 paragraf 1 implică în special în sarcina instanței obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (*Perez c. Franței*, cererea nr. 47287/99, *Van der Hurk c. Țărilor de Jos*, hotărârea din 19 aprilie 1994).

Absența motivării hotărârii judecătorești de condamnare a fost sancționată de CEDO și în cauzele *Albina c. România*, hotărârea din 28

aprilie 2005 și Dumitru c. România, hotărârea din 1 iunie 2000, cererea nr. 4710/2004, apreciindu-se de către instanța europeană că s-a încălcat art. 6 paragraf 1, CURTEA relevând faptul că orice hotărâre judecătorească trebuie motivată astfel încât să răspundă tuturor argumentelor prezentate de părți.

De asemenea, în cauza Dimitrellos c. Grecia, hotărârea din 7 aprilie 2005, CURTEA a statuat că orice hotărâre trebuie motivată, astfel încât să răspundă argumentelor părților.

În plus, enunțarea problemelor de fapt și de drept pe care judecătorul s-a întemeiat trebuie să-i permită justițiabilului să aprecieze șansele de succes ale unui recurs promovat în cauză. În cauza Hadjianastassiou c. Grecia, hotărârea din 16 decembrie 1992, seria A nr. 252, CURTEA a arătat că judecătorii trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază deciziile, căci numai astfel, un acuzat poate exercita căile de atac prevăzute de legislația națională.

CURTEA este constantă în a statua, legat de buna administrare a justiției, că deciziile judiciare trebuie să indice de o manieră suficientă motivele pe care se bazează (cauza Ruiz Torija c. Spania, hotărârea din 9 decembrie 1994, cauza Helle c. Finlanda, hotărârea din 1 iulie 2003).

Concluzionând, Curtea apreciază că motivarea trebuie să răspundă pretențiilor părților, adică atât diferitelor capete de acuzare, dar și mijloacelor de apărare. Această garanție este esențială, pentru că permite justițiabilului să se asigure că cererile sale au fost examinate și că judecătorul a ținut cont de ele.

Pe de altă parte, motivarea hotărârii permite nu numai o acceptare a acesteia din partea justițiabilului, dar constituie și o garanție împotriva arbitrarului. Aceasta obligă judecătorul să precizeze expres care au fost elementele care l-au condus la luarea unei anumite soluții, prin acceptarea sau respingerea motivată a apărărilor părților.

Motivarea trebuie să permită urmărirea unui raționament logic care a condus judecătorul la pronunțarea unei anumite soluții. Ori, pentru a răspunde cerințelor unui proces echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că judecătorul a analizat cu adevărat elementele concrete ale speței deduse judecării.

Aplicând în speță exigențele procesuale menționate mai sus, Curtea apreciază că instanța de fond le-a ignorat cu desăvârșire.

Astfel, sentința penală pronunțată de tribunal reprezintă o copie fidelă a rechizitoriului, judecătorul fondului reluând întocmai susținerile parchetului, ignorând aspectele noi ce au rezultat din cercetarea judecătorească, neanalizând niciuna din apărărilor inculpaților și neprecizând motivele pentru care au fost înlăturate.

Cu privire la primul aspect, Curtea constată că judecătorul fondului, la momentul copierii rechizitoriului ca și motivare proprie a instanței nici măcar nu a eliminat din actul de sesizare dispozițiile ce privesc exclusiv faza de urmărire penală.

Astfel, la f. 36 din sentința penală atacată de menționează că : „În cauză se va dispune disjungerea față de AN sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art.290 C.p.”

De asemenea, la f. 48, instanța de fond arată că :” În cauză se va dispune disjungerea și continuarea cercetărilor față de: inculpatul ZSN sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev și ped de art. 23 lit.a din Legea 656/2002 cu modificările ulterioare rap. la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, republicată constând în aceea că în calitate de director general la S.C. P. S.A. a înregistrat în contabilitatea firmei suma de 1.523.667 lei, cunoscând faptul că aceasta provine din săvârșirea infracțiunii prev. de art. 13² din Legea nr.78/2000, republicată raportat la art.248, 248¹ din C.p. cu aplic. art.41 al.2 C.p., pe care ulterior a transferato către alte firme, în scopul ascunderii originii ilicite a acestei sume precum și față de numiții: PC, DITCOV IULIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art.9 din Legea 241/2005 în vederea stabilirii modului în care au fost transferate și comercializate ulterior cartele Peregrin către Loteria Națională S.A.

Întrucât cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală, inculpatul Z a negat faptul că semnătura de pe contractul nr.04/08.01.2007 încheiat între S.C. P. S.A. și S.C. G. N. S.R.L. și de pe facturile din data de 08.01.2007 îi aparține și având în vedere faptul că S.C. G. N. S.R.L. a intrat în lichidare judiciară, în cauză se va dispune disjungerea cauzei față de numitul C A sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art.290 C.p., art.143 al.2 lit.a din Legea 85/2006”.

Mai mult, în așa zisele considerente ale sentinței penale se menționează că: „așa cum se va demonstra pe parcursul prezentului rechizitoriu” – f. 12.

În aceleași stil la f. 54 se precizează că “La data de 28.04.2005 s-a încheiat între F.S.P.C. și S.C. H. S.A., contractul nr.H0591/F.S.P.C. 164/28.04.2005 prin care...” instanța de fond reluând întocmai inclusiv punctele de suspensie aflate la f. 76 din rechizitoriu.

Curtea mai constată că la f. 52 – 54 din sentința penală, instanța reia dispozițiile aflate în Capitolul V din rechizitoriu privind „încheierea contractelor de către CNPR SA cu FSPC și SC H. SA și le reține ca și situație de fapt în sarcina inculpaților Toader, Marinescu și Lepădatu, deși prin rechizitoriu s-a dispus scoaterea acestora de sub urmărire penală pe acest aspect.

În același mod, se procedează și cu privire la calitățile unor părți din dosar, instanța de fond atribuind numitei PC fie calitatea de învinuit (f. 46), fie de inculpat (f. 20, 32, 37, 39, 40, 46), pe aceeași pagină (f. 45) aceasta având atât calitatea de inculpata, cât și de învinuită.

Calitatea de inculpat este atribuită și numitelor DM și PR – f. 15, 32, 39, 40, 46 din sentință, doar pentru că acestea au avut calitatea de învinuite în cursul urmăririi penale.

Este de precizat că aceste persoane nu au dobândit calitatea de inculpat, nefiind trimise în judecată, dispunându-se prin rechizitoriu, scoaterea lor de sub urmărire penală.

Și numitul ZSN are calitatea de inculpat în cauză așa cum rezultă din considerentele sentinței penale – f. 35 și 36. E adevărat că acesta a avut calitatea de învinuit în faza urmăririi penale, dar prin rechizitoriu s-a dispus disjungerea cercetărilor, nefiind trimis în judecată în prezenta cauză.

Mai mult, inculpaților din prezenta cauză, instanța de fond le atribuie calitatea de învinuiți: învinuita Moisă Daniela - f. 15, învinuiții Moisă Daniela și

Păcuraru Maricel – f. 20, învinuții Marinescu Andrei și Lepădatu Emanoil – f. 24 și învinuții Toader și Lepădatu –f. 57-59.

Verificând conținutul rechizitoriului raportat la considerentele sentinței penale, Curtea constată că judecătorul fondului, în afara preluării situației de fapt reținută în actul de sesizare, nu a avut altă contribuție decât a menționa următoarele: „*Simpla expunere a situației de fapt arată că nu ne aflăm în fața unor litigii civile, cum au susținut, la unison, inculpații, ci în fața unei „ingerii” financiare complexe, al cărei creier a fost inculpatul Păcuraru Maricel, susținut de ceilalți inculpați, având ca scop prejudicierea CNPR SA și obținerea de sume enorme de bani în folosul personal al inculpaților.*

Este relevantă și atitudinea inculpatului Toader Dan Mihai, care, aflând din presă despre activitățile inculpatului Păcuraru Maricel, a încercat, la un moment dat, să se delimiteze de acesta, conștient fiind că și el, personal, s-a implicat într-o activitate ilicită.

Inculpații au susținut caracterul legal al încheierii polițelor de asigurare, dar acest lucru nu este real”.

Însă, aceste observații nu întrunesc condiția de motivare a unei hotărâri judecătorești, mai ales că circumstanțele concrete ale speței deduse judecății demonstrează complexitatea pretinsei activități infracționale a inculpaților trimiși în judecată.

Hotărârea instanței nu cuprinde o analiză a probelor care au condus judecătorul fondului la soluția de condamnare a inculpaților, iar apărările inculpaților nu au fost analizate în niciun fel de către tribunal. Judecătorul fondului s-a limitat doar la enumerarea mijloacelor de probă, fără a le analiza la f. 56 din sentința penală.

În consecință, Curtea apreciază că „motivarea” unei hotărâri judecătorești prin copierea actului de sesizare, fără o contribuție în niciun fel a judecătorului fondului, echivalează cu inexistența motivării, împrejurare care se circumscrie prevederilor art. 6 paragraf 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului.

Privit și din această perspectivă, acest motiv constituie o împrejurare care conduce în mod automat la desființarea în totalitate a sentinței atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță.

Deși prevederile procedurale conținute în art. 379 C. pr. pen. nu indică ca și motiv de desființare cu trimitere situația nemotivării hotărârii supuse apelului, ca și motiv de nerezolvare a fondului cauzei, Curtea apreciază că prin aplicarea dispozițiilor Convenției, obligatorii pentru instanțele române, **soluția se impune în prezenta cauză.**

Astfel, în speță, nu este vorba de o motivare insuficientă, care, teoretic, ar putea fi complinită, de către instanța de apel, ci de o lipsă totală a motivării sentinței penale de către judecătorul fondului.

În această speță, în care practic s-a eliminat faza procesului penal din fața instanței de fond, **instanța de apel ar fi pusă situația de a cenzura direct actul de sesizare,** lucru care nu a fost avut în vedere de legiuitor la momentul modificării dispozițiilor art. 379 C. pr. pen. **Intenția legiuitorului a fost aceea de a asigura celeritate cauzelor penale, prin eliminarea soluțiilor nejustificate de trimitere a cauzelor spre rejudecare și nu de a elimina faza**

judecării la instanța de fond, cum s-a întâmplat în prezenta cauză.

Totodată, o bună motivare a hotărârii judecătorești este o necesitate imperioasă care nu poate fi neglijată în favoarea celerității.

Ori, în situația care s-ar aplica formal, în prezenta cauză, în litera textului de lege și nu în spiritul acesteia, dispozițiile art. 379 C. pr. pen., cu ignorarea art. 6 paragraf 1 din CEDO, s-ar ajunge în situația ca inculpații să beneficieze efectiv de doar două grade de jurisdicție, în condițiile în care în primă instanță, lipsește motivarea soluției de condamnare a acestora.

Mai mult, tratarea cu ușurință a unei asemenea modalități de lucru a unei instanțe de judecată, fără „sanționarea” prin desființare de către instanța de control judiciar, ar putea fi interpretată ca o conduită procedurală permisă de dispozițiile legale.

Soluția de desființare a hotărârii pronunțate de tribunal și de trimitere a cauzei spre rejudecare și pe acest aspect, se impune, mai ales, în condițiile în care instanța de apel este pusă în imposibilitate de a cenzura sentința penală atacată, în lipsa considerentelor proprii ale judecătorului fondului, singura parte a hotărârii de cenzurat fiind partea ce conține dispozitivul.

Referitor la motivul invocat de apelantul inculpat Păcuraru Maricel vizând încălcarea dispozițiile legale privind acordarea ultimului cuvânt inculpatului, Curtea apreciază că este neîntemeiat, prevederile invocate de către apelant având aplicabile în cazul în care inculpatul este prezent la dezbateri.

În ceea ce privește, omisiunea instanței de fond de a introduce în cauză în calitate de părți responsabile civilmente SC C.A. SA, SC P. SRL, SC A.A.R. SA și SC A.T. A.R.. SA. Curtea apreciază că motivul invocat de apelantul inculpat Beschea Lucian este nefondat, nefiind îndeplinite condițiile legale pentru citarea acestor societăți în calitate de cerută de către apelant.

Față de aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 379 pct.2 lit. b C. pr. pen., Curtea apreciază că se impune admiterea tuturor apelurilor declarate, așa încât va desființa în totalitate sentința penală apelată și va trimite cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

Față de soluția pronunțată, Curtea apreciază că nu se mai impune analizarea cererilor de probatorii formulate de către apelanți, după cum nu se mai impune analizarea motivelor de apel ce vizează fondul cauzei.

Curtea va menține actele procedurale efectuate la instanța de fond, însă în ceea ce privește cererile de probatorii formulate în cauză, acestea urmează a fi discutate în măsura în care instanța de fond le consideră necesare pentru justa soluționare a cauzei și aflarea adevărului.

Văzând și dispozițiile art.192 alin. 3 C. pr. pen.

DISPOZITIV:

Admite apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, inculpații Toader Dan Mihai, Lepădatu Emanoil, Marinescu Andrei, Pintilie Neculai, Moisă Daniela, Păcuraru Maricel, Ditcov Iulian, Beșchea Lucian, partea civilă Compania Națională Poșta Română și Statul Român prin A.N.A.F.

Desființează în totalitate sentința penală nr.432/21.05.2012 pronunțată de Tribunalul București – Secția I penală și trimite cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Onorariul parțial al apărătorului din oficiu pentru inculpatul Pintilie Neculai în cuantum de 100 lei se va avansa din fondul Ministerului Justiției.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică azi, 28.11.2012.

LUMEAJUSTITIEI.RO